

Minoriteten i Udvalget er gaaet ud herfra, saa kunne vi jo rolig samstemme med den, og jeg skulde ikke have noget derimod, naar det ikke forekom mig, at den Sum, som Minoriteten har indstillet til Bevilligelse, var for stor til Formaalet. Var Summen noget mindre, da skulde jeg villig have stemt for den. Summens Størrelse er det, som har bevæget mig til at slutte mig ved et Underændringsforslag til det Forslag, som er kommet fra et Medlem i Thinget. Dette Medlem har nemlig foreslaaet til en Commission til Behandling af Udkastet en Sum af 1000 Rbd., men da han ikke har sagt, at deri tillige skulde være indbefattet Udgift til Diæter til Medlemmer af Commissionen, har jeg ved mit Forslag villet afhjælpe dette. Imidlertid erkjender jeg gjerne, at Summen maaskee bliver for lille, og jeg skulde derfor ogsaa have foreslaaet en større Sum, en Sum omtrentlig den, som er givet til lignende Foretagender under andre Ministerier, naar jeg ikke hellere havde villet vente indtil Sagen først havde været behandlet i Thinget, for at jeg saa kunde være mere sikker paa, hvilken Sum der kunde ansees for tilstrækkelig. Naar jeg omtrent er kommen til Indseende herom, skal jeg være villig til at stille et Forslag til Forandring af Summen til 3die Behandling. Jeg har, ved at gennemsee de Udgifter, som ere medgaaede til forskellige lignende Commissioner, saasom til Landbo-commissionen og til Forst-commissionen, hvilken, som man veed, desuden har været en reisende Commission, seet, at Udgifterne til disse Commissioner varierede imellem 2 og 3000 Rbd. En Sum omtrent af denne Størrelse, ja, selv om den skulde være lidt større, skal jeg meget gjerne foreslaae til 3die Behandling, naar jeg derved kunde see denne Sag bragt til en Afgjørelse, som kunde være nogenlunde tilfredsstillende for alle Parter og især for den paagjældende Minister. Det er mig nemlig om at gjøre i dette Dieblik ikke at lægge den værende Minister unødige Hindringer i Veien, det er mig tværtimod om at gjøre at vise, at jeg ønsker at bidrage Mit til at rydde enhver virkelig Hindring af Veien, og jeg holder mig overbevist om, at et Botum af 3000 Rbd. til forberedende Arbejder, for at kunne forelægge

en Lov om den yderste Begrænsning af Folkekirken, vil være tilstrækkelig. Her er ikke Spørgsmaal om de Forhandlinger, som skulle holdes i Folkekirkenes Stjod, naar denne først existerer, men om de Forhandlinger, som maa gaae forud, forat vide hvordan dette Navn „Folkekirke“ kan komme til at faae en legal Betydning, og med 3000 Rbd., troer jeg, at dette Formaal maatte kunne opnaaes; skulde man imidlertid sige mig Nei, det kan ikke opnaaes med 3000 Rbd. og nævne mig en højere Sum, saa skulde jeg ogsaa være villig til at foreslaae en saadan højere Sum, thi, som sagt, det er mig magtpaaliggende at vise, at, hvad der ligger mig og dem, der med mig stemme mod det gjorte Forslag, paa Hjerte, ikke er Pengespørgsmaalet, men Sagen.

Cultusministeren: Siden den værende Taler har sluttet med udtryffeligt at henvise til Ministerens Stilling og til sin Tilbøielighed til ikke at lægge Hindringer i Veien for ham, skal jeg ogsaa begynde med dette Udgangspunkt. Det paaligger mig i min Stilling som Minister at forelægge den Lov, som er antydet i Grundlovens § 80, hvor der staaer: „Folkekirkenes Forsatning ordnes ved Lov“. Jeg er med Hensyn til Forberedelsen af denne Lov bunden ved Tilfagn, som jeg har givet ifølge Overbeviisning, og som stemmer med den Overbeviisning, jeg endnu har, og fra disse Tilfagn kan, vil og skal jeg ikke vige tilbage saafremt jeg bliver paa den Plads jeg indtager (Hør!). Jeg vil ikke her disputere om Summen eller om Navnet, jeg skal siden omtale hvilken Betydning der ligger i begge Dele. Jeg skal strax sige, at jeg troer at kunne slutte mig til Minoritetens Indstilling, men at jeg ikke kan slutte mig til nogen Indstilling, der gaaer ud paa noget Mindre, eller vil fravige den for nogen anden, der sættes istedetfor den, for at betage den sin Betydning. Jeg troer at have betegnet Sagens Stilling, forsaavidt den berører mig personlig, jeg skal nu gaae over til at omtale Sagen selv, og jeg maa da først omtale det historiske Forhold. Tilfagnet om en saadan Forsamling, kaldet Kirkeforsamling eller Synode — man kunde ogsaa bruge andre Navne —, er ikke først fremkommet fra mig